

Zpravodaj města Černovice a okolí

Černovicko

Vítězná fotografie fotosoutěže (str. 23-24)

Foto: P. Kudri

KVĚTEN-ČERVEN

Cena 15,- Kč

č. 3

2017

Úvodník starosty města

Někdy si představuji, jak to vypadá, když si někdo zpravodaj přinese domů a začne ho prohlížet. Máme jarní číslo, takže ještě za světla zaskočil čtenář do trafiky, zaplatil 15 korun, zabrblal, že to zase zdražili (zvedli jsme cenu, protože obchodníci měli z prodeje jen malý výnos, snad pěti-koruna navíc nikoho nezabije) a šel domů. Doma uklidil nákup, v mezičase postavil na kávu, a když se kuchyní začala šířit její vůně, sedl do svého oblíbeného křesla a začal číst. Rychle ho prolístoval a okomentoval (tohle mě nezajímá, hm, co to ten hňup zase píše, zajímavý, tohle číst nebudu, tohle někdy večer, ježiš to je zase dlouhý) a pak se konečně dal do čtení.

Že zpravodaj čtete, to určitě vím (ostatně vždy se prodá prakticky celý náklad. Kde už si nejsem jistý, je to, co z obsahu máte rádi a co ne. Pokud něco dlouhodobě ve zpravodaji postrádáte, určitě se s tím svěřte paní Šenoltové v knihovně, každé číslo vzniká jako originál a není problém něco nového zařadit.

Co se dočtete dnes? Nebudu mluvit za všechny autory našeho dvouměsíčníku, ale za sebe vám mohu slíbit článek o aktuálním vývoji chystané rekonstrukce Mariánského náměstí (už ani nevím, kolikátý v pořadí). Něco málo se dozvíte i o novém projektu na přestavbu bývalé mateřské školy, který jsme schválili na posledním zasedání zastupitelstva. Pár kratších článků o nových věcech i o věcech starých a stále se opakujících.

Tak vám přeji, abyste si toho i v dnešním čísle našli co nejvíce.

Za celý zpravodaj

Jan Brožek, starosta

Rekapitulace usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Černovice konaného dne 8. března 2017

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- předčasné splacení úvěru u ČSOB na přípravu parcel na Lokálce, k termínu do 24. 3. 2017
 - vybudování přípojných míst na dobíjení elektromobilů v prostoru Mariánského náměstí
-

- poskytnutí dotací z Dotačního programu pro podporu činnosti mládeže ve městě Černovice na rok 2017 a uzavření veřejnoprávních smluv o poskytnutí dotace žadatelům ve výši dle přílohy tohoto usnesení
- poskytnutí daru SSK Černovice ve výši 15.000,- Kč na zajištění účasti na mezinárodních závodech IWK v Berlíně ve dnech 27.–30. 4. 2017
- ZÁMĚR prodeje pozemků p. č. 2200/11 a 2200/12 v k. ú. Černovice u Tábora
- koupí části pozemku p. č. 2477/27 v k. ú. Černovice u Tábora o výměře 13 m² od pana Václava Kotka za cenu 40,- Kč za m²
- pořízení a instalaci zařízení pro sledování hladin a řízení vodního hospodářství na vodojemech v Černovicích od firmy FIEDLER AMS s.r.o.
- odpisový plán města Černovice na rok 2017
- výroční zprávu o hospodaření, účetní závěrku a návrh na rozdělení hospodářského výsledku ZŠ a MŠ Černovice za rok 2016 a vyřazení majetku na základě inventarizace prováděné k 31. 12. 2016, dle seznamu likvidační komise ZŠ a MŠ Černovice ze dne 16. 1. 2017, a ukládá starostovi seznámit ZŠ a MŠ Černovice s tímto usnesením
- poskytnutí dotace společnosti Středisko rané péče SPRP, pobočka České Budějovice, na rok 2017 ve výši 5.000,- Kč
- poskytnutí dotace farní Charitě v Kamenici nad Lipou, na rok 2017 ve výši 25.000,- Kč
- odepsání dluhu na vodném a stočném po Oldřichu Brabcovi
- výměnu střešní krytiny a související práce na objektu kolny u bývalé školy v Benešově, dle cenové nabídky od p. Kůrky za cenu 76.599,- Kč

Zastupitelstvo města Černovice pověřuje starostu:

- získáním nabídek na pořízení projektové dokumentace na přestavbu bývalé MŠ na byty
- vypsáním výběrového řízení na poskytnutí úvěru na financování rekonstrukce Mariánského náměstí s následujícími parametry:

Výše úvěru:	20 milionů Kč
Doba splatnosti:	15 nebo 20 let
Fixace:	po celou dobu splácení
Zahájení čerpání:	10/2017
Podpis smlouvy:	05-07/2017
Doba čerpání:	36 měsíců

Úvěr umožní mimořádnou splátku kdykoli v jakékoli výši
Nulové zajištění úvěru
Úvěr bez povinnosti vést u poskytující banky účty
Rozhodujícím parametrem bude výše celkových nákladů úvěru po celou dobu.

Zastupitelstvo města Černovice neschvaluje:

- ZÁMĚR prodeje pozemku p. č. 952/15 v k.ú. Benešov
- poskytnutí dotace na činnost pro Centrum pro zdravotně postižené kraje Vysočina, o.p.s.
- poskytnutí dotace na činnost pro Centrum LADA – zapsaný spolek.

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- zprávu starosty o přípravě projektu na opravu chodníků ve Svatavské ulici
- informaci starosty o přípravě návrhu střednědobého výhledu rozpočtu města na roky 2018–2020
- inventarizaci v ZŠ a MŠ Černovice za rok 2016

Zastupitelstvo města Černovice přesouvá:

- další projednávání výměny pozemků kolem pramenišť ve Stříteži za jiné pozemky se ZD na příští zasedání

Rekapitulace usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Černovice konaného dne 5. dubna 2017

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- vypracování projektové dokumentace k rekonstrukci bývalé mateřské školy v Černovicích od firmy Ateliér M.A.A.T. s.r.o. Tábor
- uzavření smlouvy s firmou Agentura regionálního rozvoje ČR, MOLATRADE s. r.o. na podání žádosti o dotaci na přestavbu bývalé mateřské školy na sociální bydlení
- zrušení výběrového řízení ZTV „Lokálka“ – zhotovení inženýrských sítí – Černovice
- vypsání výběrového řízení na druhou etapu parcel pro RD jako Lokálka II s upraveným projektem bez asfaltů, v termínu do konce roku 2017

- úpravu břehu koupaliště dle nabídky firmy DVV
- uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene číslo JH-014330041745/002 na pozemku p. č. 4952/1 v k.ú. Černovice u Tábora s firmou E.ON Distribuce, a.s.
- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č. 10300344774/001 – souhlas s umístěním distribučního zařízení na pozemku p. č. 4956/2 v k.ú. Černovice u Tábora s firmou E.ON Distribuce, a.s.
- střednědobý výhled rozpočtu na roky 2018–2020
- 1. prodej pozemků p. č. 2200/11 a 2200/12 v k.ú. Černovice u Tábora panu Václavu Jindrovi za cenu 350,- Kč/m², stanovenou jako cena v místě obvyklá, 2. zřízení předkupního práva pro město Černovice při prodeji pozemků p. č. 2200/11 a 2200/12 v k.ú. Černovice u Tábora dle bodu 1 tohoto usnesení.
- snížení rychlosti kolem místní části Benešov na 70 km/h
- snížení rychlosti v místní části Dobešov na úseku u kostela na 30 km/h
- nabídnutí uvolněného bytu č. 12 v DPS Černovice žadatelům v pořadí: 1. Josef Staněk, 2. Jaroslava Seidlová, 3. manželé Kalabisovi
- tisk knihy Černovice v obrazech v nákladu 500 ks
- navýšení ceny za Zpravodaj města Černovice na 15 Kč
- rozpočtové opatření č. 2

Zastupitelstvo města Černovice souhlasí:

- s přestavbou objektu bývalé MŠ s využitím dotace z IROP na projekty sociálního bydlení

Zastupitelstvo města Černovice pověřuje starostu:

- poptáním nabídky úvěru dle parametrů stanovených usnesením č. 26/17 ze dne 8. 3. 2017, za současného poptání nabídky úvěru s plovoucí sazbou

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- rozpočtové opatření č. 1

Investice a dotace v roce 2017

Náměstí, nejdůležitější projekt města, rozebírám v samostatném článku. Ale není to to jediné, na čem budeme letos pracovat.

Co osobně velmi vítám, je konečně rozhodnutí zastupitelstva o osudu bývalé mateřské školy. Na dubnovém jednání jsme se rozhodli ucházet o dotaci, která by nám umožnila přestavět školku na byty. Nedostatek nájemního bydlení nyní město omezuje stejně, jako ho dříve omezoval nedostatek parcel. Budova je na nejlepším možném místě a i když přestavba bude stát podobnou sumu, jako rekonstrukce náměstí, smyslem naší snahy je teď připravit projekt a požádat o dotaci, která může být až 15 milionů korun a pokrýt 85 % nákladů.

Celý projekt je koncipován jako sociální bydlení a má samozřejmě rizika (jako ostatně všechno). Ale dotace kvalifikuje osobu splňující podmínky pro přijetí do sociálního bytu jako někoho, kdo si přinese domu měsíčně méně než cca 17 tisíc Kč čistého, a takových se v Černovicích najde celá řada a nejde přitom o sousedy, které by nikdo nechtěl mít v domě. Pro potřeby bydlení mohou vzniknout jak velmi malé byty o výměře 35 metrů čtverečních, tak byty velké – až 80 m², které jsou určené pro bydlení rodin s dětmi. A to je přesně kategorie, která nám, městu, chybí nejvíc – takové byty nemáme a přitom poptávka po nich je velká.

Na rekonstrukci školky se teď připraví projekt, který by měl být hotov do konce června, a pokud bude podpořen, příští rok začneme stavět.

Z pohledu nákladů přímo letošního roku je nejvýraznějším výdajem **rekonstrukce vodovodu ve Stříteži**. Soutěž na dodavatele již máme za sebou, s nejlepší nabídkou přišla společnost SYNER VHS Vysočina, celkově nás kompletní výměna vodovodů ve Stříteži, nové čerpací objekty u studní a také nový vodojem pro Střítež vyjde na 3,4 milionu Kč bez DPH (u tohoto projektu je DPH uznatelným výdajem). Kopat se začne pravděpodobně v červenci a hotovo bude do konce roku.

Rád bych prohlásil, že Černovice jsou více a více atraktivní a proto prodáváme dost parcel pro rodinné domy, ale za současným zvýšeným zájmem jsou s větší pravděpodobností velmi dostupné hypotéky. Na Lokálce máme ke dni vzniku tohoto článku již jen dvě volné parcely. Shodou okolností je to jedna z největších a také jedna z nejmenších. Na každý pád, Lokálka je v první etapě pomalu zaplněna a je na čase udělat další etapu – město si nemůže dovolit nemít žádné pozemky pro stavbu nových domů.

Projekt na dostavbu pozemků se zdržel, protože původně zamýšlený rozpočet na tuto akci naprosto neodpovídá ceně. První pokus o výběrové řízení skončil neúspěšně, kdy nejnižší nabídka na dostavbu 6 parcel byla skoro 4 miliony korun. Tuto soutěž zastupitelstvo zrušilo, dohodli jsme se na změně projektu (stavba se udělá zatím bez asfaltů a obrubníků) a připravíme novou soutěž. **Pozemky k prodeji bychom chtěli mít připravené ještě letos**, myslím, že než tam první domy vzniknou, obejde se tato lokalita bez asfaltů a postupně, jak se budou pozemky plnit, dokončíme asfalty a obrubníky. Jinak to nyní není možné, 4 miliony v rozpočtu na tuto stavbu nemáme.

Peníze v rozpočtu jsou také na další **práce na kostele v Dobešově**. Současně s tím, co je nachystáno v rozpočtu, jsme podali i žádost o dotaci ve výši cca 700 tisíc Kč, pokud bude úspěšná, kostel bychom měli opravit zvenčí i zevnitř.

Úspěšní jsme byli ještě u další dotace, tentokrát na lesní techniku – možná už jste si všimli nového zeleného traktoru, který město používá pro práci v lese. **Na nákup nového traktoru** jsme dostali dotaci přes **900 tisíc Kč** (přesně bude vyčíslena později).

Další příjemnou zprávou je, že máme schválenou dotaci i na **nové hřiště u mateřské školy**, které bude stát něco přes 450 tisíc Kč a dotace tvoří asi 370 tisíc. Hřiště postavíme ještě v létě a mělo by sloužit jak mateřské škole, tak běžné veřejnosti.

Jan Brožek

Mariánské náměstí – projekt k územnímu řízení

Není snadné vymyslet nějaký originální úvod ke článku, který se věnuje Mariánskému náměstí. Popsali jsme už tolik papíru (a tolik ještě popíšeme), že není snadné zaujmout. Přitom jde o akci pro naše město zásadní, takže pozornost si určitě zaslouží. I když dnes dáme přednost výkresům nad popisem.

Na dalších stránkách vidíte návrh projektu Mariánského náměstí tak, jak jej budeme předkládat k získání územního rozhodnutí. Jsou v něm vyřešeny všechny povrchy, vjezdy do domů a další detaily. Na poslední schůzce s účastníky řízení jsme řešili některá problematická místa (u domů pana Pěnky, paní Kubálkové, před prodejnou pana Dundra a několik dalších)

ČERNOVICE - MARIÁNSKÉ NÁMĚSTÍ
rehabilitace a úprava vzhledu uličního a nábřežního prostředí
DOKUMENTACE PRO ÚZEKNÍ ŘEŠENÍ

03/2017
Městský úřad Černovice, Městské náměstí 129, 384 62 Černovice
PROJEKTANT: Ing. Jiří Špaček, Ing. Petra Špačková, Ing. Lenka Špačková
AUTOR: Miroslav Hájek
DOPRAVNÍ PROJEKTANT: Ing. Ladislav Sedláček, Ing. Věra Sedláčková
STUŽBA - ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

03/2017
M 1500

PRÁCE C

a snad jsme dokázali na všechny otázky odpovědět (i když asi ne k plnému uspokojení účastníků).

Nejhlasitěji se ozývají odpůrci uzavření silnice u kina – i když jich není rozhodně většina. Zopakují tedy opět argumenty, proč navrženou situaci považují za vhodnější. Asi ne nejvhodnější, ale na to, že řešení hledáme tolik let, je na čase udělat rozhodnutí.

Uzavření silnice u kina nám vytvoří nějaký prostor, kde se může konečně něco na náměstí také odehrávat. Odpůrci řešení argumentují, že současný stav funguje. Ano, relativně funguje – dopravně. Uvědomte si prosím, že na našem náměstí se v současnosti neodehrává nic jiného než doprava, a to především automobilová. Žádnou jinou funkci náměstí neplní. Nekonají se na něm akce, protože všude jsou auta. Není tam ani žádné příjemné místo k posezení, nejhezčí místa na odpočinek jsou nyní u kostela. O tom, kde stojí který autobus, nemusím vyprávět – pokud vám někdo neporadí, nemáte šanci stát na místě, odkud váš autobus pojedje. Chaos.

Návrh chce tuto situaci zlepšit. A má i tu výhodu, že pokud se mu to nepovede, můžeme silnici kolem kina zase otevřít. Projekt i s touto variantou počítá. Ale realizovat ho budeme tak, jak je navržen, protože další diskuse a změny jen odsouvají řešení. Už nyní nás to, že stavba začne o měsíce až rok později (původně jsme chtěli mít v zimě hotové výběrové řízení a teď už kopat), bude stát pěkné peníze na méně výhodném úvěru.

Jan Brožek

Nová služba města Černovice – buďte v obraze!

Doba jde stále kupředu a moderní aplikace můžou ušetřit čas i peníze. U aplikace V OBRAZE šetří čas vám, uživatelům, a peníze zase nám, kteří hospodaříme s obecním rozpočtem.

Aplikace je moderní nástroj pro mobilní telefony s operačním systémem Android či Apple, která je napojená přímo na stránky města Černovice. Pokud si ji nainstalujete do svého telefonu, jakékoli dění na našich stránkách, ať už jsou to novinky města, fotografie, události v kalendáři nebo třeba oznámení na úřední desce, vše se hned objeví v této aplikaci a vám se v telefonu zobrazí upozornění na tuto novou informaci.

Tato aplikace je alternativou i pro ty, kteří se přihlásili k odběru sms zpráv s textem hlášení místního rozhlasu. Zasilání sms je zpoplatněno

V OBRAZE

Vím, co se děje

a protože je o tuto službu velký zájem (což je dobře), stojí také nějaké peníze – a čím bude více využívána, tím více peněz bude stát (což není dobře).

Aplikace je pro vás zdarma, stačí si ji stáhnout Appstore či Google play, a pokud vám bude vyhovovat, není důvod ji nepoužívat. Má i mnoho dalších výhod – není omezena jen na naše město, ale využívá ji již několik set obcí z různých koutů republiky. Nenajdete tu samozřejmě vše a o všech, hodně záleží na aktivitách konkrétní obce, ale pořád to je věc, která vás nic nestojí.

A to stojí za to.

Jan Brožek

Vítání nových občánků

Další slavnostní vítání nových černovických občánků se konalo v obřadní síni městského úřadu v sobotu 11. března. Za doprovodu dětí a paní učitelky Mateřské školy v Černovicích bylo slavnostně uvítáno do života 11 dětí – dvě holčičky a devět chlapečků. Všem dětem a jejich rodičům přejeme pevné zdraví a rodinnou pohodu.

H. Širmarová

Jak se pozná, že je jaro?

Jistě si pamatujete slohová cvičení ze základní školy, kde jsme s jazykem sevřeným mezi zuby popisovali (nebylo snadné něco vymyslet a současně napsat tak, aby to někdo i přečetl), že:

Jaro je když..

- .. sluníčko rozehřeje sních
- .. ptáčci se vrátí z teplých krajin
- .. vzduch voní
- .. začnou kvést kočky

Podobné slohy se píšou i dnes. V sešitě to vypadá krásně, žák dostane jedničku třikrát podtrženou a může vyrazit domů. Školáček má strašně moc životních starostí, tak si toho často ani nevšimne, ale starší člověk už občas okem postřehne to, čím se jaro hlásí dnes.

Sluníčko rozehřeje sních ..

.. a odhalí ledacos, co se pod sněhem natrousilo za celou zimu. Když jdete ven se psem, berte si sáčky. Myslím, že to není třeba nijak více rozvádět.

Z teplých krajin se vrátí nejen ptáčci ..

.. ale hlavně chalupáři. Ti začnou vyklízet nepořádek po zimě (to je správné) a házet ho někde tak, aby nebylo vidět, kdo to tam hodil. To už tak moc správné není.

Vzduch voní..

..pokud se zrovna neocitnete na místě, kam někdo na chvíli odložil starou trávu ze zahrady. Vetrikutátor byl v akci, tak ho pořádně proženeme, ale kárka už v akci nebyla, takže to vysypeme někde pěkně poblíž, kdo by se s tím tahal daleko.

Začnou kvést kočky a taky může vykvést ten, kdo to všechno musí uklízet.

Asi každému už došlo, kam tím mířím. Prosím, chovejme se k našemu městu tak, aby bylo hezké nejen tam, kde to ohraničuje plot vlastní zahrady a práh domu. Možnosti, kam s odpadem, jsou na stránkách města, vydáme na to ještě úplně extra letáček, ale ať z toho článku také něco máte už nyní, shrnu to na místě.

1. Papír a plast – jednoduché a myslím už všude dostupné modré a žluté kontejnery
2. Oleje z pánví a fritéz – na tu máme zvláštní kontejner za úřadem, je to zelená popelnice s otvorem ve víku. Doma slévejte olej do PET láhve a tu pak celou vyhod'te do této popelnice. Tučky do kanalizace nepatří, postupně se v ní usazují a nakonec vám přestane odpad odtékat, protože tyto usazeniny nakonec ucoupou i 10 či 15 cm silné potrubí.
3. Elektroodpad – patří na sběrný dvůr a i na elektroodpad máme za budovou úřadu kontejner.
4. Staré skříně, koberce a podobné – prostě velkoobjemový odpad. Ten patří na sběrný dvůr, hned vedle hřbitova. Máme tam otevřeno každý pátek od 14 do 17 hodin, v sobotu pak od 14 do 16 hodin. Ale po domluvě ho otevíráme i individuálně. Nevozte tento odpad na hromadu, kde se pálí čarodějnice, tam to opravdu nepatří a musíme to z té haldy ručně vyndávat.
5. Stavební odpady, sutě – na tyto odpady je ve stejných časech, jako sběrný dvůr (pá 14–17, so 14–16) otevřena skládka za pilou.
6. Tráva, listí a další bioodpady – po městě je již několik míst, kam vozíme velkoobjemové kontejnery. Tento odpad pak zpracovává naše kompostárna. Na argumenty, že to je většinou daleko, musím bohužel odpovědět tak, že to může o něco zlepšit, ale nikdy nebude kontejner před každým domem. Myslete na to prosím a trávu a listí si nakládejte přímo na vozík, abyste mohli odpad do kontejneru dovézt. Všechny jsou na místech, kam se dá snadno dostat autem a někde máme i rampu, aby se do kontejneru tráva či listí snadno naházelo. Existují kompostovatelné pytle na odpad, ale jsou velmi drahé, a i když se vyrábí až ve velikosti 200l, jsou tak tenké, že se nehodí pro převážení. Pokud nechcete trávu a bioodpad nikam vozit, řešte to domovními či zahradními kompostéry.

System likvidace odpadů neustále zlepšujeme, ale nikdy to nepůjde bez spolupráce těch, kteří ten odpad produkují.

Jan Brožek

Náměstí nebo parkoviště?

„Genius loci je něco podobného jako „krajinný ráz“, ale je ještě méně uchopitelný. Asi nejlepší definice „ducha místa“ je to, že je důvodem, který neumíme pojmenovat, ale kvůli kterému se vracíme“ (Václav Cílek)

Jako rodina patříme k „luft'ákům“, kteří do Černovic pravidelně přijíždějí odjinud. Nejen za babičkou. Zdejší „duch místa“ přitahuje mnoho lidí, jak je znát zvláště v létě, kdy se počet obyvatel významně navyšuje. Stejně jako oni máme i my k městu a jeho okolí více než srdečný vztah, navíc zde má manželka svoje kořeny. Není nám tedy jedno, jaká bude jeho podoba. Proto bychom se touto cestou chtěli vyjádřit k jedné z místních událostí.

Černovice by si nové náměstí nepochybně zasloužily už dávno. S potěšením jsme tedy sledovali zprávy o tom, jak se projekt jeho přeměny a obnovy pomalu začíná rozbíhat. Manželce se více líbila varianta se zachovalou starou radnicí, mně zase ta s centrálně dominujícím kostelem. Podstatné však je, že by obě přinesly vítanou a navíc hezkou změnu prostoru. O to víc nám přišlo jako značně překvapující, že se celá debata nečekaně posunula na úplně jinou úroveň. Už se neřeší dominanta náměstí. Díky obstrukcím jednoho z místních obchodníků se zcela vážně stal hlavním problémem počet parkovacích míst. Tedy nikoliv estetická kvalita centrální části města, to, jestli zde bude místním i přijíždějícím lidem příjemně, jestli na něj budou moci být černovičtí starousedlíci hrdí, ale primárně to, jestli se před jednou malou soukromou prodejnou potravin a jednou obyčejnou „picérkou“ vybuduje ještě rozlehlejší parkoviště, než tam je. Parkoviště, které téměř pohltní parčík kolem sochy. Zaslýchli jsme, že v uvažované variantě by zůstaly jenom jakési miniaturní ostrůvky zeleně, zbytek by byl vydlážděn. Z místa, kde se dá setkávat se sousedy, sednout si s nimi na lavičku a popovídat, by se tak stala šedivá jednolitá plocha pro auta...

V černovickém zpravodaji již bylo zveřejněno, jak se počet parkovacích míst před zmíněným obchodem oproti minulosti významně navýšil. Ve skutečnosti zde totiž nikdy není problém zaparkovat. Důvod je prostý – lidé přijedou, nakoupí a odjedou, nikdo zde s autem trvale nestojí. Dokonce ani před zmíněnou „picérkou“. Nabízí se řada otázek: Realizoval někdo průzkum opravdové dopravní vytíženosti náměstí? Není už počet existujících parkovacích míst i tak naddimenzovaný? Co ostatní obchod-

níci, nebudou i oni chtít svá parkoviště? Nemohou si je náhodou vystavět na svých dvorech za domy? A konečně: To jsme na tom fyzicky opravdu tak špatně, že je nám zatěžko ujít pár kroků pěšky?

Člověk má chvílemi pocit, že se touto kauzou dostává hluboko do minulosti, kdy bylo podobné pragmatické a ve svém principu kořistnické uvažování jednou z příčin ekologické devastace krajiny v nejšířím slova smyslu. Špinavými řekami a uschlými lesy počínaje a vesnicemi i městy zohyžděnými „socialistickým realismem“ konče. V devadesátých letech minulého století na tuto tradici navázali divocí bezohlední „podnikatelé“, kteří v myslích mnoha občanů natrvalo pošpinili význam tohoto slova. Výstižná parodie takových jedinců však už byla vykreslena daleko dříve v nesmrtelné pohádce „Ať žijí duchové“. Jestli si vzpomínáte, točí se její hlavní zápletka kolem dětí, které se rozhodnou zachránit starý hrad a vytvořit z něj (dnešními slovy) společenské a kulturní centrum. Všemožné překážky jim do cesty staví hamižný prodavač z konzumu jménem Jouza, který chce hrad využít jako pěstírnu žampionů. Nakonec vše zdárně vyřeší nadpřirozené síly a Jouza dostane mečem po hlavě od rytíře Brtníka (snad, aby se mu rozsvítilo).

Protože Černovicím pravděpodobně žádni duchové nepomohou, přeje-me zdejším zastupitelům hodně trpělivosti a moudrosti při realizaci všech kroků, které je čekají. Místním občanům pak vědomí, že nenasytní „Jouzové“ přicházejí a odcházejí, jejich krámky mohou rychle zaniknout, protože tam lidé přestanou nakupovat. Ale nová podoba náměstí bez nadsázky zůstane předána dalším generacím. Tedy dětem, které se do Černovic v duchu úvodních slov budou či nebudou chtít vracet. Obáváme se, že parkoviště není právě tím, co by je tam lákalo. Navíc je možné, že nějakého dalšího „Jouzu“ brzy napadne, jak moc hezky by se uprostřed něj vyjímal supermarket

Václav Lebduška

Co odhalují archivy o činnosti tajné policie StB v padesátých letech

Z činnosti Okresního oddělení či odboru Ministerstva vnitra v Kamenici nad Lipou, tedy služebny tajné policie, se zachovaly čtyři knihy tajného a přísně tajného protokolu z let 1953–1960. Uloženy byly do archi-

vu Krajské správy Sboru národní bezpečnosti v Českých Budějovicích. Všechny dokumenty, zaznamenané v tomto seznamu doručené a odeslané pošty jen názvy, byly zničeny při skartaci mezi léty 1960–1968. Neznáme tudíž obsah, avšak máme dokonalý obrázek, čím se Státní bezpečnost (StB) v Černovicích zabývala. Knihy začínají nástupem podporučíka Stanislava Seiferta do Kamenice. Kromě zařizování služeben, bytů pro zaměstnance i konspiračních bytů šlo o přijímání a uskutečňování pokynů z nadřízených složek v Českých Budějovicích, Jihlavě a Praze, podávání pravidelných hlášení i vyžádaných zpráv tamtéž a o spolupráci s ostatními krajskými správami. Jednalo se většinou o zjišťování informací o osobách z Černovic a jejich případné sledování či vyslýchání. Samotní policisté používali přejatý ruský termín „ustanovka“, což slovníkové heslo přibližuje: „Obsahuje informace o pověsti, způsobu života, majetkových poměrech, vztahu k režimu atd. Do tohoto úseku práce patří domovnice a jejich klepy.“

Byly sledovány celé rodiny, jejichž některý příslušník patřil na seznam takzvaných „závadových osob“ nebo „bývalých lidí“. Toto názvosloví vytvořila StB postupně a rozkazem 16. 3. 1954 přejmenovala všechny seznamy na „seznam bývalých lidí“ se zkratkou „BL“! Předtím tajní policisté vytvářeli seznamy sledovaných podle jednotlivých příkazů. V roce 1953: 29. 3. seznam osob židovského původu, 28. 4. seznam bývalých důstojníků, 17. 9. zjištění bývalých funkcionářů republikánské strany, republikánské dorostu, Selské jízdy a Domoviny (to bývala zemědělská mládež), 17. 10. seznam vyakčňených a propuštěných vysokých důstojníků a 10. 11. seznam bývalých funkcionářů lidové a národně socialistické strany a současně zjištění lodníků ČPLO (Československé plavby labsko-oderské), jezdících do zahraničí. V roce 1954 následovalo: 13. 3. zjištění bývalých příslušníků západní armády, 15. 3. seznam továrníků a živnostníků, 3. 4. zjištění majitelů osobních vozů (!), 21. 4. bývalí funkcionáři Sokola, 24. 6. zjištění funkcionářů a členů fašistických organizací a 13. 8. uskutečnění akce „Rekonstrukce“, tj. vytvoření seznamu spolupracovníků gestapa.

V roce 1956 byla tato činnost předána Veřejné bezpečnosti a vyžadováno od ní „měsíční hlášení o bývalých agrárnících a bývalých lidech, přehled o rozmístění bývalých lidí, prověřování kulaků a činnost kulactva v okrese, nepřátelská činnost kulackých živlů“. Roku 1957 nadřízení žádali Okresní oddělení SNB v Kamenici o charakteristiky lidí, vedených

„v bázích soc. demokraté, lidovci, nás. soc. (národních socialistů)“ a o seznamy uprchlíků, vizových cizinců, bývalých rakouských, italských a německých příslušníků, členů Selské jízdy. Přehledy dále vedli a pozorování prováděli příslušníci podle „Pokynů k provádění“ ze dne 29. 10. 1959.

Zvláštní pozornost byla věnována rodinám „uprchlíků“. Dne 30. 10. 1953 okresní náčelník uložil vlastním spisem prošetření příbuzných většího množství uprchlíků z okresu, zprávy byly odeslány 19.–21. 11. téhož roku o příbuzných Jaroslava Mádl, Zdeňka Řehky, Miroslava Heriána, Ladislava Louši a 31. 12. Jaroslava Tetivy. K „Macháčkovi z Černovic“ žádalo ustanovku OO StB z Jindřichova Hradce a jeho křestní jméno Václav bylo připsáno teprve až 31. 12. 1953. Předtím 16. 12. došlo k „prověření příbuzných Schenbach Rudolf a Václav“. Dne 20. ledna 1954 protokol zaznamenal: „Obstavená pošta – zjištění adres uprchlíků“. Až v lednu 1958 se objevil spis „uprchlíci Jaroslav Dlouhý“ a krátce předtím se opakovala žádost na ustanovku „Tetiva Jaroslav uprchlík (nar. 5. 1. 1928)“. Dne 10. července 1954 bylo poznačeno: „Dvořáková Ludmila z Černovic – sledování pošty“.

Nejsledovanějším jednotlivcem byl Jan Vastl (nar. 6. 1. 1896 v Olomouci), zdejší tajná policie dostala pokyn zajímat se o něj 26. března 1953 a 28. dubna byl do evidence StB Kamenice převzat jeho svazek a 10. 6. 1954 „zaznamenán styk“. Pražské ústředí vyžadovalo v roce 1956 ustanovku, z Jihlavy bylo požadováno 1. 8. 1957 „prošetření Vastl Jan“, ustanovky byly vyžadovány znovu v roce 1958 a několikrát roku 1959. Vícekrát se zajímala StB o úředníka ve Včelniče Julia Friedla (nar. 19. 5. 1908), 7. 12. 1953 zjišťovala jeho německou příslušnost a případné agenturní napojení (čímž se rozumělo na nepřátelskou špionáž), v polovině roku 1955 žádala ustanovku. Další ustanovky vyžadovala místně příslušná oddělení StB na bývalé černovické občany, kteří se odstěhovali do pohraničí nebo do Prahy, také při nástupu nebo přechodu těchto lidí na jiné pracoviště, při postupu na lepší místo nebo z nejasných důvodů. Žádostí o hodnocení jednotlivců přicházelo do Kamenice několik denně a tajná policie měla co dělat.

Část práce okresního oddělení StB zabrala péče o spolupracovníky a agenty. V dubnu 1954 byla odeslána zpráva, kolik bylo získáno nových agentů a informátorů a současně spolupracovníkova zpráva o „hovoření mezi lidem o StB a lékárníku z Kamenice“. Dne 4. března 1955 měli vyhotovit seznam spolupracovníků z řad retribučních vězňů a 14. dubna „předložit seznam spolupracovníků, kteří byli členy aktivistických a fa-

šistických organizací“. Současně mělo být podáno hlášení o převzatých a získaných spolupracovnících za měsíc březen. V témže dubnu 1955 byl přeložen Josef Trávníček k SNB, na jeho místo postoupil Bohumil Kupka a František Matějka byl zařazen jako starší referent operativy. Vladimír Stejskal přešel roku 1956 ke kontrarozvědce. Agenti byli pod krycími jmény předáváni do Chocně, Příbrami, Jihlavy i jinam.

V několika případech kamenická pobočka sama upozorňovala na nevhodné jevy nebo chování jednotlivců. Třeba 30. dubna 1953 vytvořila spis „Jan Nemrava ze Stříteže – podezřelé chování“ a 9. června pokračovala spisem „ověření, proč činí velké nákupy“. (Mezitím se uskutečnila měnová reforma a pan Nemrava, tak jako mnozí, něco tušil.) Zamířila i do vlastních řad. Od 12. 7. 1953 byl podezříván vrchní strážmistr Jirsa z OO SNB v Kamenici z vyrazování služebního tajemství, 23. 7. byly udány jeho podezřelé styky a 30. 10. vyžádána od KS StB v Jihlavě jeho ustanovka. Částečné vysvětlení by snad mohl podat vlastní návrh kamenického náčelníka ze 4. 12. na „potrestání Jirsově Olgy ml.“ (Možná něco prozradila o otci kamarádkám.) Dne 9. prosince 1953 si náčelník troufl i na předsedu okresního národního výboru Jaroslava Chlupáče. Zapsal vlastní spis „poznatky“ a napřesrok 13. dubna podal na KS MV v Jihlavě písemné udání o neoprávněném opatřování stavebního materiálu a znovu to zopakoval 8. 9. 1954 ovšem přímo „k rukám kpt. Waltra“. Záznam z 26. 8. 1953 oznámil: „Truhlář Fr. – narušování JZD ve Svatavě“ a 8. 9. 1953 byl odeslán do Jihlavy spis: „Kamír řím. kat. farář z Křeče – pobuřující kázání“.

Státní bezpečnost měla často pohotovost, příslušníci byli povoláváni ke každé větší akci, kdy se očekávalo narušení jejího průběhu. Příkladem v roce 1953 v souvislosti s měnovou reformou (skutečným ozebračením střadatelů) přišel 29. 5. fonogram: „vyhlášení 100% pohotovosti“, 30. 5. „střežení zástupců ÚV k zařízení“ a týž den „střežení měnové zásilky do Kamenice“, 1. 6. „měnová opatření – směrnice, vládní akce – opatření v případě nepokojů, spolupráce s LM (to byly Lidové milice)“, 8. 6. „hotovost zrušena“ a 22. 6. „pohotovost zrušena“. Dne 16. 7. byla znovu vyhlášena „okamžitá pohotovost, opatření“ a následovala pohotovost k 28. říjnu (výročí Dne znárodnění, jak byla přejmenována oslava vzniku Československé republiky) a před vánočními svátky 22. 12. 1953. Další rok byla zvýšená dosažitelnost před „vítězným“ 25. únorem a pohotovost při výročí Velké říjnové socialistické revoluce v listopadu. Rok uzavřel

30. 12. fonogram bez jednacního čísla: „Zajištění bezpečnosti a klidného prožití pracovního volna pracujících – nařízení“. Dostal zdejší čj. 948. To-lik bylo za rok přijatých tajných pokynů ať písemně nebo telefonem. Přísně tajných zpráv bylo mnohem méně. Roku 1955 tajní policisté zajistili bezpečnostní opatření k oslavám 1. máje, k celostátním oslavám v Mnichu a ve dnech 10. výročí osvobození. Hned 11. května měli za úkol „zjištění ohlasu Abmestie presidenta republiky“. (Jednalo se o amnestii.) V dalších letech přijímali opatření při sjezdech, volbách, žních a podobně.

10. září 1954 si vyžádala Krajská správa Ministerstva vnitra od tajné policie informace o Partyzánské jednotce „Za Prahou“ (hled’me!), 4. 12. jim byla zpráva odeslána, 8. 12. došla žádost o doplnění a 28. 12. poslali Kameničtí znovu dvě strany textu.

V letech 1955–1960 docházelo k prošetřování a sledování dalších osob z města a okolí včetně Křeče ještě častěji. Někdy přišlo i několik požadavků na ustanovky v jeden den. Zprávy o zjištěných lidech – konkrétně je v protokolech uvedeno 30 dalších různých jmen, ale také celé skupiny jako „sestry sv. kříže“ ze zámku či celá rodina z Chválkova – byly všechny zničeny komisí nejčastěji v letech 1960–1966.

Nikdo z černovických spolupracovníků StB nebyl ani později odhalen, jejich spisy byly buď zničeny (převážně v prosinci 1989) nebo dosud (2016) nebyly odtajněny. Totalitní komunistický režim po sobě v Černovicích téměř všechny stopy smazal. O několika málo dochovaných případech se pokusím podat svědectví v jiných článcích.

Jiří Turek

110 let od narození Rudolfa Melichara

V letošním roce si připomeneme jedno významné jubileum pro Černovice. Dne 7. května 1907 se v Černovicích narodil velký černovický patriot Rudolf Melichar, jako jediný syn Rudolfa Melichara z Mladé Vožice a Antonie Hrdličkové z Černovic. Jeho otec byl posledním z rozvětveného rodu kovářů Melicharů vyučen kovářem, ale měnící se hospodářská situace spojená s rozvojem techniky a výrobními procesy jej přivedly ke zřízení strojírenské dílny. Proto byl velmi šťastný, když se mu narodil syn, ve kterém spatřoval svého nástupce.

Rudolfa Melichara jsem poznal v roce 1976, kdy byl jedním z lektorů v kurzu rodopisců pořádaném tehdy Československou genealogickou a heraldickou společností v Praze. Po mém vstupu do společnosti jsme se setkávali nejen při běžné činnosti v rámci společnosti, ale i na Ministerstvu zemědělství, kde bylo umístěno 2. oddělení Státního archivu, tzv. lesnicko-zemědělský archiv, jehož vedoucím byl PhDr. Jaroslav

Honc, předseda Genealogické a heraldické společnosti. Naše setkávání trvalo následujících 30 let, až do jeho úmrtí v roce 2006, aniž bych tušil, že se po 12 letech ocitnu v jeho rodném městě. Postupem času jsem získal jeho důvěru a přátelství, které vedly až k tomu, že mi svěřil k přečtení rodovou kroniku, mnohdy s osobními sděleními, z níž jsem čerpal údaje i pro tento článek.

Jako dítě absolvoval Rudolf Melichar základní školu v Černovicích. Stejně jako většina kluků v tomto věku, nabitých energií, prováděl různé rošťárny, za které sklízel od otcovy pádné ruky mnohé „odměny“. Právě odměny se mu však dostávalo, když ho otec bral na kolo a jezdil s ním do okolních vsí za obchodem i za prací.

V roce 1920 ho vzala teta do Prahy, aby zde studoval na reálce. Protože se dobře učil, požádala ho matka jednoho spolužáka, aby jejího syna doučoval. Za dva roky úmorné práce mu dala knihu Mistr Kampanus od Z. Wintra. Protože jeho nejmilovanějším předmětem byl dějepis, byla to odměna sice po stránce hmotné nepatrná, po stránce duchovní však nedocenitelná.

V roce 1924 začal studovat na strojní průmyslové škole, kterou ukončil složením maturitní zkoušky v roce 1928. Doba studia vyžadovala velké šetření a mnohá odříkání. Ty však byly kompenzovány sportovní činností, zejména odbíjenou a vystupováním v orchestru. Ještě na podzim v roce ukončení studia narukoval s černým dřevěným kufříčkem na vojnu, kterou absolvoval u pěšího pluku v Chomutově a v Praze. Po návratu z vojenské služby pomáhal svému otci, ale trvale doma zůstat nemohl. Proto zažádal o přijetí do Zbrojovky v Brně, kam byl přijat do oddělení konstrukce měřidel. Bylo to v době hospodářské krize; nedostatek práce nedal na sebe dlouho čekat ani zde. Po ukončení práce začátkem roku 1932 zakoupil za ušetřené peníze starý automobil Tatra a se svým strýcem Antonínem obstarával zakázky pro svého otce.

Hospodářská krize však neměla konce; zakázek bylo stále méně a peněz rovněž. Proto se rozhodl v roce 1935 k důležitému životnímu kroku – nastoupit do aktivní vojenské služby k dělostřeleckému pluku v Českých Budějovicích. Po absolvování Zbrojního učiliště v Plzni byl přeložen do Zemské zbrojnice v Praze, ale již po čtrnácti dnech na MNO do skupiny válečného průmyslu. Byla to zajímavá práce, která mu umožnila cestovat po republice, navštěvovat průmyslové podniky a seznamovat se s různými lidmi. Při této příležitosti poznal, že Praha je velkou cílovou stanicí pro lidi z jihočeského kraje, směřující sem za prací, z toho přes 300 rodáků z Černovic. Proto se rozhodl založit rodácký spolek, jehož se stal jednatelem a předsedou byl Alois Jiráček.

Po obsazení Československa v roce 1939 došlo k rozpuštění armády i všech vojenských složek – statisíce vojáků rázem hledalo práci. Ti, kteří se chtěli osamostatnit, mohli dostat půjčku. Zkušenosti získané prací u otce, prací se strýcem i na MNO mu umožnily založit si vlastní obchod s obráběcími stroji a nástroji. Obchod se úspěšně rozvinul a po celou dobu okupace byl zdrojem nejen obživy, ale i pomoci v odbojové činnosti. V té době se také oženil s Barborou Komárkovou, která se stala jeho celoživotní družkou. Po krátké vojenské činnosti v době Pražského povstání odešel do civilu a začal opět budovat svou firmu, která však podlehla 25. dubna 1948 znárodnění. Proto využil nabídky Východoslovenských strojů k práci u jejich pražské kanceláře a postupně jako bývalý kapitalista vystřídal za soustavného šikanování několik zaměstnání až do svého odchodu do důchodu v roce 1970.

V roce 1967 jej požádal strýček František o pomoc při vyhledávání dat a sestavení rodokmenu Melicharů. Souhlasil a tento dobrý skutek se mu

stal osudným – zájem o rodopis ho již neopustil. S velkým zápalem se pustil do bádání v archivech, aniž by tušil, že to bude zajímavá náplň, až bude v důchodu. Výsledkem je rozsáhlá „Kronika kovářského rodu Melicharů“, která popisuje jednotlivé osoby rodu od nejstaršího zjištěného předka (kolem roku 1690) do současnosti. Značná část je věnována dvěma význačným osobám rodu: Františku Melicharovi, vynálezci a zakladateli továrny na hospodářské stroje v Brandýse nad Labem a jeho synovci, rovněž Františkovi, diviznímu generálovi Československé armády.

Proto již v roce 1969 patřil k zakládajícím členům nově vznikající Československé genealogické a heraldické společnosti v Praze, kde byl v letech 1978-79 a 1990-91 předsedou. Přes tato dvě období, kdy stál v čele společnosti, patřil spíše ke členům zůstávajícím v ústraní, ale prokazující služby Společnosti více konkrétní prací než funkcionářskými tituly. Za všechny připomenu např. myšlenku na uspořádání kurzů pro rodopisce, její prosazení se zajištěním veškerých náležitostí, tj. programu, přednášejících, pomůcek i vlastní organizace kurzů. Jakoby prakticky naplňoval myšlenku „filozofa na trůně“ římského císaře Marka Aurelia: Chceš-li konat dobro, čiň tak v tichosti, jinak nemá cenu! To se projevilo zejména v kritických dobách pro Společnost, ať to již bylo v letech 1979-89 a začátkem roku 1997, tak při znovuoobnovení činnosti Společnosti v roce 1990. Svými radami, zkušenostmi, znalostí lidí i praktickou pomocí dovedl vždy rozdmýchat hasnoucí plamínek a přiložit čerstvá polínka v konkrétních činech a nových námětech. Proto byla jeho práce oceněna titulem „Čestný člen“.

Přes svou aktivní činnost v Československé (později České) genealogické a heraldické společnosti nezapomínal na rodné Černovice. Trávil zde větší část roku, ale zpracoval pro ně 26 knih obsahujících nejen dějiny městečka a panství Černovice, ale rodopis všech rodin, rozdělení podle profesí, popis jednotlivých hospodářství, historii jednotlivých domů, apod. Za tuto práci mu bylo v roce 1993 uděleno čestné občanství.

Bylo by mnoho o čem psát, abych postihl podrobněji a ne zkratkovitě život a práci pana Melichara. Vždyť jeho podrobný životopis by nám ukázal, jak přes léta strádání, ústrků a šikanování dovede člověk s houževnatou a zásadovou povahou, podpořenou ušlechtilým zájmem překonat všechna protivenství a být dlouho fyzicky i duševně svěží a vitální.

Jan Podhola

Výsledky fotosoutěže – nejlepší zimní fotografie

Kulturní komise města vyhodnotila zaslané fotografie a jako nejlepší vybrala foto Petra Kudriho z Černovic (na titulní straně zpravodaje), 2. místo obsadila Petra Šmídová z Lidmáňky a na 3. místě skončil Petr Hovorka z Černovic.

Vítězům blahopřejeme. Stanovená finanční odměna jim bude vyplacena.

2. místo – P. Šmídová

3. místo – P. Hovorka

Za kulturní komisi V. Šenoltová

Rodina Kochů

Rodina rytířů Kochů byl v Čechách málo známý šlechtický rod pocházející z Rakouska. Jako první se zde objevuje Petr, císař. král. podplukovník dělostřelectva, který roku 1670 koupil statek Hroby a Zahrádku. Spolu se svým starším bratrem Janem Jiřím (král. rada, dvor. sekretář v Dol. Rakousku) byl přijat 8. 6. 1667 do stavu české šlechty. Do rytířského stavu v Čechách byl přijat 11. 5. 1671 a téhož roku získal i tzv. inkolát¹⁾. Účastnil se bitvy u Salzbachu 27. 7. 1675 proti Francouzům, na jejichž straně padl hned v začátku maršál Henri de la Tour d'Auvergne de Turenne (*1611). Kdy zemřel, není známo. Ve sbírce J. V. Dobřenského je pak jako místo pohřbu uváděn klášter dominikánů ve Vídni, zatímco lokální místopisci uvádějí místo pohřbu právě kostel v Hrobech. Je zde totiž v předsíni kostela po levé straně umístěn jeho znakový náhrobek.

Se svou manželkou, Kateřinou z Puturnay, měl syna Františka Jiřího, který byl zemským písařem v Dol. Rakousku a dědil Hroby se Zahrádkou. Ten zemřel 7. 5. 1699 a byl pohřben v klášteře dominikánů ve Vídni. Za manželku měl Eufrosynu Annu von Gymnich (†7. 12. 1706, pohř. rovněž u dominikánů), s níž měl tři syny a dceru, z nichž dva starší synové (František Josef a Jindřich Josef) žili v Rakousku a zemřeli bezdětní. Nejmladší František Antonín (*asi 1697) zdědil Hroby, kde si nechal postavit zámek a zřídit v kostele rodinnou hrobku. Zemřel 7. 1. 1769 a pohřben byl do nové hrobky, stejně jako

jeho manželka Marie Anna Malovcová z Malovic (†8. 1. 1770). Jejich 5 dětí zemřelo většinou v mladém věku, jen syn Jan Ferdinand se dožil 23 let a zemřel 19. 10. 1753. To byl pravděpodobně také důvod, proč téhož roku prodal statek Hroby Leopoldovi Krakovskému z Kolovrat.

Na Moravě v Tajkovicích (nyní Dyjákovice) žili potomci Jana Jiřího, z nichž nejznámější byl Ignác (†14. 2. 1763), oblíbenec císařovny Marie Terezie.

Pozn:

1) Inkolát – institut podobný dnešnímu státnímu občanství

Jan Podhola

Černovičtí střelci vyrabovali Plzeň

Je až neuvěřitelné, jak se historie opakuje. Už si málokdo vzpomeneme, jak jsme začínali a kdy kdo jakou medaili či titul přivezl. Jedno ale vím naprosto přesně. Před deseti lety v roce 2007 v Brně na Mistrovství ČR mládeže střelil Petr Nymburský 300 bodů a tedy český rekord a získal titul Mistr ČR. V té době byly jeho sestře Pavlíně dva roky. Po deseti letech se vše začalo opakovat. Od neúspěchů až po ten pomyslný vrchol v úplně stejné disciplíně i kategorii. Prozradím jen něco málo – ano, jedná se opět o titul Mistr ČR. Ale pojďme popořádku, pokusím se vám vyprávět, jak se vše seběhlo. Omluvte mě, pokud se trochu rozeplíšu.

Na okraj musím napsat, že máme opravdu skvělý tým, který je věkově pěkně rozložený, a tak obsazujeme většinu kategorií. Ti starší rádi poradí a pomáhají mladším. I tak tomu bylo v přípravě na vrcholný závod – Mistrovství ČR mládeže. V březnu proběhlo týdenní soustředění v Plzni, které končilo závodem. Pak se dělala nominace. Pro všechny bylo zklamáním, že se nám „nevešla“ Sabča Vachtová, která měsíc nestřílela kvůli operaci slepáku. Naopak se nominovala Terka Kolářová a jela jako nováček. Dalšími, kteří měli nominaci jistou, byli Matěj Lemberk, Kája Janů, Kačka Hodinová, Pája Nymburská a Dominika Jandová. Ta celý rok těží ze svého talentu, ale před MČR začala každý den tvrdě trénovat – i doma večer. A tím strhla i ostatní, a tak všichni denně doma pilovali polohu, spouštění, dýchání a míření tak říkajíc „nasucho“ bez nábojů. K tomu padaly i různé sázky a hecování – co že bude za medaili od trenéra, od starosty???

Další překvapení přišlo od organizátorů MČR, když rozhodli, že se bude střílet v Plzni na nejmodernější technické zabezpečení, na které střílí reprezentace po celém světě, a to na elektronicky snímané terčové zařízení. Zkušenosti s tím máme, takže možná i výhoda? Ale bude se střílet v osmi směnách – tedy celý den. Los pro nástup na závod našich střelců byl ale

neúprosný – fakt to bylo na celý den. Vzali jsme to jako biatlonovou štafetu. Rozjížděla to Dominika v 11 hodin a finišmanka byla Pája Nymburská, která na svůj závod čekala osm hodin až do čtyř odpoledne.

Tak jsem se prokousal k samotnému závodu. Jste už nervózní? V tu chvíli to bylo ještě dobrý. Začínala Dominika a já věděl, že střelí dobře. Sice nás napínala s první ranou asi 5 minut, ale dala pěknou desítku. Pak to trochu drhlo, ale pomalu se prokousávala v desítkách ke konci závodu. Jednou minula. Rána 9,9 (což je pouhý půl milimetru od desítky!) ji posunula níž, ale na finále to stačí. Tak máš zhruba 5 hodin volno a pak budeš bojovat s dalšími sedmi o medaili.

Další do pomyslné štafety nastupoval Matěj. Střelil naopak svižně, ale až příliš. Desítky byly, ale hodně krajové. Taky udělal jednu chybičku, a protože měl málo právě těch středových desítek, do finálové osmičky se s výsledkem 299 bodů nevešel. Bral 12. místo. To je našlapaný, co? Po něm pokračovala Terka. Jako nováček hned na začátku udělala dvě chyby, ale pak to bylo dobrý. Skoro si vyrovnala svůj osobák, takže opět spokojenost.

Pro náš tým hodinka pauzy a pak jdou na řadu Kája Janů a Kačka Hodiňová. Teď už atmosféra zhoustla. Ráno před závodem jsme se všichni domluvili, že se nikdo z našich střelců nepodívá na průběžné výsledky. Jen já

Pavĺina Nymburská, mistryně ČR

věděl, jak to vypadá. V této kategorii bylo zhruba 10 úplně stejných střelkyň – abonentek na medaili. A my všichni alespoň tu placičku za družstva chtěli. Vždyť obhajujeme z loňska zlatou! Holky začaly s rozvahou a hodně dobře. Já běhal od jedné ke druhé jako vlčák. Kačka dala devítku, hned za ní druhou – co teď? Co se kde stalo? Bum – a třetí devítka v řadě. Tak odpočala, poladila mířidla a dostala se zase zpátky. Celkem 295 bodů – 11. místo. To je dobrý a co Kája? Střílí pomalu a přesně, ale najednou chybička. Pak ještě tři. Jestli kvůli brýlím, nevíme. Výsledek 296 bodů – 10. místo. Kája byla samozřejmě zklamaná. Loni byl výsledek trochu lepší.

V pomyslné štafeti byla na řadě do finíse Pája Nymburská. Ta věděla, že holkám body do družstva trošku chybí a ona musí!! střílet. A já zase věděl podle výsledků, že individuální medaile je hodně vysoko. Zůstáváte v klidu? Já se tak musel tvářit. Začala přesně, jak jsme se dohodli. Svižně, nepřemířovat, protože se unaví oči a do konce nevydržíš! Včas odpočívat – jsou čtyři odpoledne. Prvních devět ran nádherné desítky, pak taková šmudla, tak radši pauza. Další rány zpomalila. Trefovala přesně, ale mířila i třikrát jednu ránu. Soupeřka z Ostravy to mezitím slízla od trenéra, jak to zbabrala (za dvě devítky). Další z Liberce se zvedala se slzami. Pája měla poslední čtyři rány a zatím byla bez chyby. Bylo nás za ní asi 15, tak to přeci nakonec nepokazíš! Deset..... deset..... a zase deset. Tak a ještě

Stříbrné družstvo: zleva Kája Janů, Pája Nymburská a Katka Hodinová

tu poslední. Na palebné čáře zbyla sama, všichni měli dostříleno. Dva rozhodčí se u ní sešli, spousta diváků sledovala plátno s výsledky a my seděli za ní. Tak už vystřel, nebo mi praskne pumpa. Zase ne! Zase odložila, odpočala a znovu míří – už potřetí!! Já hypnotizuju hlavěň a mušku, aby se uklidnila – bum. Bojím se podívat na monitor. Je tam – 10,4!!!! Má plný počet **300 bodů!!!** K tomu potlesk od nás a ještě odněkud? Od Dukláků! To je gesto! Gratulace a uznání hlavního rozhodčího. A pak ode mne. Ani jsem nemohl mluvit a ona brečí jak želva. Všichni mi ji berou a gratulují jí. **Pája Nymburská má zlato a je Mistryní České republiky.** A ještě něco? Jasně! Ještě mají **stříbro s Kájou Janů a Kačkou Hodinovou v družstvech.** Právě ta poslední středová desítka ji posunula na zlatou příčku, protože soupeřka na stříbrné příčce měla také 300 bodů, ale jen o jednu středovou desítku méně!

Ještě nás čekalo Dominiky finále, ale přestože neudělala velkou chybu, na medaili nedosáhla. Chyběl ten bodík ze základního závodu.

Sada medailí z MČR stojáků

Snad mi ti starší střelci odpustí, že nedostanou tentokrát v mém článku tolik prostoru. Jenom v krátkosti a věcně. Už je to předesláno v úvodním názvu, že vyrabovali, co šlo. Petr Nymburský začal a bylo z toho zlato a stříbro. Forma se stále drží na stejné až obdivuhodné výši, když vezmu v úvahu, že při střelení ještě studuje. Z Mistrovství Evropy přivezl solidní 40. místo v kategorii mužů.

Dalším byl Dominik Klimeš, který obsadil 19. místo v kategorii juniorů. Petr Zíka si to vyzkoušel poprvé vestoje a střelil si osobní rekord 24. místo v dorostu. A naše tři juniorky? Katka Michálková, Vladka Jiráková a Šárka Jandová? No jasně. Pořád pokukují po nějakých ozdobách, prstýncích a podobně. Tak si nechaly pověsit na krk od prezidenta Českého střeleckého svazu bronzové medaile. Katka měla i blízko k finálové osmičce. Ony se všechny tři ze začátku trochu lekly, že soupeři s holkama, které právě přijely z Evropy. No a co, taky jsou z masa a kostí.

O pohár starosty města Černovic

Kdo přišel, viděl a užil si krásné střelecké souboje i občerstvení. Kdo nepřišel, přišel o moc. V tělocvičně se sešlo přes 40 střelců. A to teda kvalitních. Dneska už můžu napsat, že před rokem tu byl i střelec, který

byl následně na olympiádě v Riu. A letos? Těžký kalibr. Hodně medailistů z republiky. Závod to byl hlavně pro ty mladší 30 ran vleže. Potom jsme vymysleli exhibici MIX střelce vstojе a střelce vleže. To byl závod. Diváci se nechali strhnout k potlesku za každou povedenou ránu, takže závěrem ani nebyly rány slyšet kvůli potlesku. O vítěze exhibice snad ani nešlo, přesto zmíním dvojici Katku Michálkovou s Matějem Nedvědem z Č. Budějovic. A jak dopadly poháry věnované starostou? Předával je ředitel ZŠ pan Štěfánek spolu s místostarostou panem Charvátem. Oba projevíli nadšení, že se investice povedla, protože Černovice opustil jen pohár jeden, který odjel do Č. Budějovic za druhé místo. Bronzový si odnesla Dominika Jandová a vítězkou se stala Pavlína Nymburská. Tomu se říká načasovat formu. Vyhrát republiku to se dá, ale k tomu Černovice?!!!

Na závěr jako obvykle bych rád poděkoval všem sponzorům, kteří nám věnovali krásné ceny. **Město Černovice, Lesy ČR, s.p., Potraviny Dundr, Květinářství Bušová, Masna Černovice, Textil MIMM, Zelenina Souchová, Drogerie Kučera a spousta dalších.**

Přeji opět všem pevnou ruku a jasné oko.

Tým z MČR mládeže: zleva Dominika Jandová, Matěj Lemberk, Kája Janů, Pája Nymburská, Katka Hodinová, Terka Kolářová a já.

Nymburský

Petr KROPÁČEK 28. června 1947 **- životní výročí 70 let**

– v 7. třídě coby žák ZŠ byl vybrán do mužstva mezi starší vrstevníky a to Jaroslava Krýsla, Ladislava Jirsu, Františka Holického, Petra Matiaška, Pavla Kulvejta, Antonína Kropáčka, Milana Mareše, Jana Komárka, Zdeňka Růžičku, Jar. Čekala, a další, které tehdy trénoval pan učitel Bolen, později pan učitel Krouchal.

– přes dorost hrající okresní přebor, který v té době vedl přísný Josef Šonka, se dostal do mužstva dospělých, kde byla po té z důvodu omezeného počtu hráčů v roce 1969 na dvě sezony přerušena fotbalová činnost. K jejímu oživení došlo až po sehrání prvního přáteláku zprostředkovaného kamenickým Pavlem Kulvejtem a černovickým Petrem Kropáčkem.

– v sezoně 1971/72 začínal pro 24letého Petra fotbalový oddíl od nejnižší okresní soutěže. Po třech letech oslavil návrat do okresního přeboru a po té v sezoně 1977/78 postup do I.B třídy Jihočeského kraje. Funkci kapitána v mužstvu dospělých zastával 6 let. Kopanou hrál závodně plných 35 let. Byl u organizování pravidelných letních turnajů bývalých fotbalistů, jejichž podmínkou bylo stáří hráče nad 33 let (první účastníci turnaje: Dopravní podnik Praha, Slovan Kamenice n/L., Silon Planá n/L. a Sokol Černovice) a navazujících každoročních přátelských utkáních se Silonkou Planá n/L., kterou po celou dobu reprezentoval odchovanec místního Sokola Josef Král.

– při fotbalovém klání se občas na hřišti setkal se svými bratry Ladislavem a Karlem, kteří zde v mládí taktéž oblékali černovický fotbalový dres.

– aktivně se věnoval i organizaci družebních zájezdů (TJ Breza, okr. D. Kubín, Chemie Helburg, tehdejší NDR), byl i u přátelského utkání s fotbalisty Mladé fronty Praha, za které nastoupil i tehdejší mistr Evropy ve stolním tenisu Milan Orlovski. Domáci po sympatickém výkonu za rozhodování prvoligového rozhodčího Slámy zvítězili 7:1.

– vypomáhá i s organizováním kulatých fotbalových výročí, naposledy v roce 2014 u příležitosti 85 let organizované kopané ve městě. Přítomní účastníci si tehdy slíbili, že se budou setkávat a na fotbal vzpomínat i v meziobdobí pěti let, což se i loni před černovickou poutí na hotelu Mlýn uskutečnilo.

– Petr našel zalíbení i ve hře stolního tenisu, když v základní škole pod vedením ředitele školy Karla Voráčka získal 2. místo v jednotliv-

cích, v roce 1965 získal titul přeborníka okresu v dorostu. Byl povolán do okresního výběru, se kterým hrál v Netolicích. Mužstvu dospělých pomohl k postupu do krajské soutěže v roce 1969, která se zde hrála plných 25 let. Faktem je skutečnost, že stolnímu tenisu coby hráč věnoval více jak 55 let svého života. Dlouhá léta dojížděl na sekci stolního tenisu a kopané při OV ČSTV Pelhřimov. V současné době ještě reprezentuje Černovice na veteránských turnajích, pořádaných v různých koutech republiky.

– Petr je známý svojí všestranností, o čemž svědčí účast v žakovském družstvu ledního hokeje, které v té době vedl nedávno zemřelý učitel Antonín Veselý. Hrál se na hokejovém hřišti ve Chválkově nad autobusovou zastávkou. Poté vypomáhal v mistrovské soutěži dospělých hokejistů nedalekého Bohdalína.

Tak lze charakterizovat skromného sportovce, dnes již „sedumdesátníka“ Petra Kropáčka, kterému z celého srdce k životnímu výročí blahopřeji a v dalších letech hodně zdraví a spokojenosti přeji černovičtí sportovci.

P. Podskalník, sekretář kopané

Úspěšná sportovní sezóna oddílu stolního tenisu TJ Sokol Černovice

Družstvo stolního tenisu TJ Sokol Černovice zakončilo sportovní sezónu 2016–2017 prvním místem okresního přeboru Pelhřimovska a stalo se tak přeborníkem okresu s velkým bodovým náskokem.

Družstvo sehrálo úspěšnou sezónu v tomto složení:

Vedoucí družstva: Mgr. Kolář Jan

Členové: Staněk Milan, Zeman Karel, Studený Jiří, Ptáček Jiří, Kučera Ladislav

Závěrečná tabulka sezóny

Okresní přebor I. třídy

1.	TJ Sokol Černovice	22	18	1	3	0	253:143	77
2.	TJ Spartak Pelhřimov D	22	14	3	5	0	231:165	67
3.	SK Kamenice nad Lipou B	22	14	3	5	0	239:157	67
4.	TJ Jiskra Humpolec E	22	12	5	5	0	237:159	63
5.	TJ Jiskra Humpolec D	22	11	3	8	0	206:190	58
6.	TJ Slavoj Pacov B	22	10	2	10	0	184:212	54
7.	SK Rodinov A	22	9	3	10	0	200:196	52
8.	TJ Jiskra Humpolec C	22	8	4	10	0	201:195	50
9.	SK Tenis Polesí B	22	9	0	13	0	165:231	49
10.	TJ Sokol Těmice A	22	5	3	14	0	169:227	40
11.	SK Horní Ves	22	5	2	15	0	157:239	39
12.	Sokol Rynárec A	22	1	3	18	0	134:262	28

Úspěšnost dvouher jednotlivců - Okresní přebor I. třídy

	Hráč	Nar.	Družstvo	P.U.	Skóre	Úsp.
1.	Hanzálek Jiří	1994	SK Tenis Polesí B	14	56 0	100.00%
2.	Staněk Milan	1960	TJ Sokol Černovice	22	77 8	90.59%
3.	Pouliček Josef	1948	TJ Jiskra Humpolec E	21	71 10	87.65%
4.	Zeman Karel	1945	TJ Sokol Černovice	15	40 8	83.33%
5.	Parkan Aleš	1984	SK Horní Ves	20	56 12	82.35%
6.	Kmoch Petr ml.	1998	TJ Jiskra Humpolec E	21	66 16	80.49%
7.	Tůma František	1967	SK Kamenice nad Lipou B	22	68 19	78.16%
8.	Lipl Karel	1963	SK Kamenice nad Lipou B	22	63 21	75.00%
9.	Pechek Luboš	1972	SK Rodinov A	16	44 16	73.33%
10.	Kubát Martin	1999	TJ Spartak Pelhřimov D	20	54 25	68.35%
11.	Studený Jiří	1952	TJ Sokol Černovice	22	55 27	67.07%
12.	Krčil Tomáš	1995	TJ Jiskra Humpolec D	21	54 28	65.85%
27.	Potěšil Dominik	1997	TJ Jiskra Humpolec D	16	32 30	51.61%
28.	Kolář Jan	1959	TJ Sokol Černovice	13	25 24	51.02%
29.	Svoboda Otto	1990	TJ Slavoj Pacov B	14	26 29	47.27%
43.	Jirků Jan	1971	TJ Sokol Těmice A	12	12 32	27.27%
44.	Ptáček Jiří	1953	TJ Sokol Černovice	15	11 39	22.00%
45.	Stejskal Michal	1997	TJ Jiskra Humpolec C	16	11 40	21.57%
46.	Březina Miroslav	1955	Sokol Rynárec A	22	14 73	16.09%
47.	Švehla Jaroslav	1956	SK Horní Ves	21	8 75	9.64%

Milan Staněk

Zprávy ze základní školy

Zeměpisné úspěchy

Jako každý školní rok jezdíme s dětmi na různé druhy zeměpisných soutěží a většinou ne bez úspěchu. Také letos jsme dokázali vyniknout. V zeměpisné olympiádě Pavlínka Nymburská z 6. třídy získala zlato v okresním kole. V krajském kole se mezi skoro samými kluky prodrala do první desítky, to považujeme za veliký úspěch.

Také jsme se s dvěma žáky z 8. třídy zúčastnili velmi prestižní soutěže Poznej Vysočinu v Jihlavě. Na tuto soutěž jsme se připravovali velmi

poctivě, přesto se nedá naučit úplně vše, co se našeho kraje týká (pohoří, vodstvo, průmyslové značky, různí umělci, atd.). Test psalo přes 150 žáků a Sára Filípková se umístila na krásném 55. místě (loni na 82. místě). Bohužel prvních 40 jezdí na dvoudenní zájezd do Prahy, tak snad příští rok se tam Sára nebo někdo jiný podívá.

Další pěkný úspěch jsme zažili v Jihlavě na soutěži Eurorebus, kde soutěží tříčlenné týmy z každého ročníku druhého stupně. Toto je velmi těžká soutěž, kde soupeříme především s gymnazisty, kterým naše škola těžko konkuruje. Přesto se zástupci ze šesté třídy – Terežka Kolářová, Martin Fučík a Pavlínka Nymburská – umístili na úžasném 11. místě ze 27 škol. Nejlepší umístění získali naši zástupci z 3.–5. třídy ve speciální kategorii pro juniory (pro žáky prvního stupně). Stříbro si z této kategorie odvezla děvčata: Kačenka Brožková ze 3. třídy, Vendulka Kotrčová ze 4. třídy a Helenka Brožková z 5. třídy. Takže se opět, jako vloni, zúčastníme celostátního kola 5. června 2017 v Praze. Takže držte palce J.

Mgr. Tereza Brožková

Beseda s panem Janečkem

21. března jsme měli možnost setkat se s černovickým rodákem, panem Janečkem. Nejprve nám vyprávěl o svém dětství a poté o svém dědečkovi, který zde postavil obchodní dům. Četl nám také ze svých dvou vzpomínkových knížek.

V další části odpoledne jsme se mohli zeptat na vše, co nás zajímalo. Zaujalo nás, kolik práce se musí udělat, aby vůbec vyšla nějaká kniha. Zasmáli jsme se při vyprávění příhod ze školy. Na otázku, které místo má pan Janeček v Černovicích nejraději, odpověděl, že je to naše škola. Prý ho ale mrzí, že ne všechno je dostavěno podle původních plánů. Zajímavé byly i příběhy z pracovního života a povídání o slavných osobnostech, se kterými se pan Janeček setkal.

Odpoledne uteklo jako voda, na některé otázky se ani nedostalo. Beseda byla velice zajímavá a doufáme, že nebyla poslední.

Josef Michálek, Tomáš Průša, 8. třída

Matematická olympiáda

Dne 4. dubna se Vojta Mazanec ze 7. třídy zúčastnil krajského kola matematické olympiády. Vojta byl úspěšným řešitelem školního kola a i v krajském kole si vedl velmi dobře. Z celkového počtu 24 žáků ze 7. tříd obsadil výborné sedmé místo. A jelikož získal více než polovinu možných bodů, stal se úspěšným řešitelem. Vojtovi gratulujeme a děkujeme za reprezentaci školy.

Mgr. Petra Kubešová

Návštěva knihovny

14. března jsme navštívili dětské oddělení Městské knihovny v Černovicích. Knihovnice – paní Šenoltová nám ukázala, jak se knížky rozdělují, kde je najdeme, kdy a jak se knihy půjčují. Mohli jsme se zeptat na vše, co nás o knihách zajímalo. Líbila se nám knížka o nebezpečích internetu, ale i Deníky malého poseroutky, Letopisy Narnie a další. Knihy jsme si mohli prohlédnout a prolistovat.

Návštěvu knihovny doporučujeme všem, protože si tam každý určitě najde knížku, která ho zaujme.

Helena Brožková, Natálie Stejskalová, 5. třída

Velikotvoření

6. dubna se v Základní škole v Černovicích sešli ti, kteří rádi vyrábějí nejrůznější dekorace. Vzhledem k blížícím se velikonočním svátkům bylo téma jasné – jaro, pomlázka, vajíčka.

Tvořit přišlo přes třicet dětí společně s rodiči i prarodiči. A co všechno si mohli účastníci vyzkoušet? Zdobení perníčků, barvení vajec mramoro-

váním, plstění, enkaustiku, vyšívání přáníček, výrobu zajíčků a kuřátek z vlnkovaného papíru i slepici v hníždě. Vznikla celá řada povedených výrobků, které budou jistě hezkou ozdobou Velikonoc. K dobré náladě přispěla i drobná ochutnávka tradičních velikonočních pokrmů.

Věříme, že se malým i velkým tvořílkům ve škole líbilo a příště si zase společně s námi něco hezkého vyrobí.

Marcela Kokšteinová

Jarní akce školní družiny

U příležitosti MDŽ jsme navštívili místní pečovatelský dům. Děti ba-bičkám zazpívaly, zahrály na flétnu, zarecitovaly a předaly vyšívání přá-níčka.

V rámci „Měsíce knihy“ jsme byli v městské knihovně. P. Šenoltová děti seznámila s místními pověstmi.

Velmi pěkný program připravil pro naše děti p. Řeháček u hasičské zbrojnice. Děti soutěžily v hasičských dovednostech a domů si odnesly drobné odměny.

Velikonoční náladu nám s kytarou navodil p. Mgr. Vondrák. Děti pozná-valy písničky podle melodie a společně si je zazpívaly. Na závěr všechny děti dostaly velikonoční dáreček.

Za ŠD M. Vránková a J. Seidlová

Zprávičky z mateřské školičky

Vítání občádků

V sobotu 11. března vystoupily děti z 3. třídy MŠ na vítání občádků. Pod vedením paní učitelky Hanky Borkovcové děti přivítaly nejmenší černo-

vické občánky pásmem básniček, písniček, hry na flétnu a krátké pohádky O řepě.

Povedené vystoupení si děti zopakovaly 31. března pro černovický svaz žen.

Karneval

Se zimou jsme se rozloučili ve čtvrtek 16. března karnevalem. Všechny děti, pani učitelky i některé maminky se převlékly do různých kostýmů – zvířátek, princezen, víl, šašků, rytířů, hasičů, šmoulů, ... Pro děti byly připraveny různé hry a soutěže a samozřejmě nesměl chybět tanec. Dokonce nás přišel navštívit Hurvínek, který celou dobu s dětmi tančil a dováděl, aby nakonec všem předal diplomy a sladkosti. Děkujeme paní Vladěce Lapkové – však ona ví za co.

„Děti do bruslí“

Jak už bylo napsáno v minulém čísle zpravodaje, zapojily se děti z 3. třídy do projektu „Děti do bruslí“. V úterý 21. března jsme jeli bohužel na stadion v Soběslavi už naposledy. Děti byly z bruslení nadšené, moc se

jim na leď líbilo, a u všech dětí byly znát velké pokroky. Na závěr kurzu dostaly všechny děti diplom.

Tento projekt se konal za finanční podpory města Černovice, za což moc děkujeme. Děkujeme trenérům za jejich trpělivost a také rodičům, kteří s námi na kurzy bruslení dojížděli a pomáhali „dětem do bruslí“.

Svátky jara

Ani přípravu na Velikonoce jsme nepodcenili. Ve všech třídách se tvořilo, zpívalo, tančilo, zkrátka dělalo se všechno pro to, abychom si velikonoční svátky užily, jak se patří...

Za MŠ

Mgr. Kamila Pařízková

Karneval

V sobotu 18. března uspořádala v sále černovické sokolovny pionýrská skupina Svidník dětský karneval, tentokrát s podtitulem „Filmoví a televizní hrdinové“. V sále, který doslova praskal ve švech, bylo vidět spoustu oblíbených pohádkových postaviček. Na koloběžce se sálem projížděl Hurvínek s Máničkou a dokonce i se Žerykem, tu se objevilo několik indiánů v čele s Vinnetouem i Samem Hawkinsem, o kousek dál tančila Máša i s medvědem, hned vedle byli k vidění šmoulové, Kleopatra

Černovický svaz žen na vystoupení při černovických sokolských šibřinkách

s Archimedeou, Elza, mašinka Tomáš, Harry Potter, Scooby Doo, Batman, Minie, nemohla chybět Červená Karkulka, včelka Mája, Homer a Marge Simpsonovi, Anděl Páně...zkrátka zúčastnily se snad všechny ikony filmové a televizní zábavy.

Jako zpestření celého odpoledne vystoupila pod vedením paní učitelky Brožkové děvčata ze školního tanečního kroužku. Za své vystoupení na hudbu z pohádky Ledové království sklidily tanečnice zasloužený bouřlivý potlesk.

Pro děti byly připraveny různé soutěže a vyvrcholením celého karnevalu bylo předávání dortů pro nej masky, které vybraly zde přítomné maminky. Oceněné děti si domů odnesly sladké dorty, které upekli studenti oboru Cukrář z SSJS v Táboře.

K tanci a poslechu hrála všemi oblíbená kapela Punc a tak nás rozparádila, že se nám ani nechtělo domů.

Děkujeme všem sponzorům za finanční i hmotnou podporu, a také všem, kteří se podíleli na přípravě a hladkém průběhu celého odpoledne.

Za PS Kamča

MUZYKUM FEST

MULTIŽÁNROVÝ FESTIVAL - WWW.MUZYKUMFEST.CZ

19.-20.5.2017

Letiště Jindřichův Hradec

PÁTEK HLAVNÍ STAGE

MR. COCOMAN | COLECTIV

MESSENJAH | URBAN ROBOT

MISTA DECK | BOLDRIK | VŮDŮKRŮ (EMSA BOW WAVE)

PÁTEK DRUHÁ STAGE - DnB stan

DJ SUKI | BIFIDUS AKTIF | DJ HANZALL | DJ DIRTY BOY

SOBOTA

DĚDA MLÁDEK ILLEGAL BAND

ARGEMA | ARAKAIN

MORAVA | THE APPLES-GIRLS ROCK

MAXIM TURBULENC

PŘEDPRODEJ:

SMSTICKET.CZ, WWW.PIKETA.CZ

CBsystem_České Budějovice

WWW.MUZYKUMFEST.CZ

Předprodej
na oba dny

250Kč

na místě
350Kč

2.
ROČNÍK

European Trailer Systems s.r.o. se sídlem v Kamenici nad Lipou

přijme **výrobní dělníky na HPP**

Nabízíme:

- **Nadstandardní**

- finanční ohodnocení včetně náborového příspěvku 5000 Kč
- příspěvky zaměstnavatele na stravování, příspěvek na dojíždění/svoz do zaměstnání atd.
- třináctý plat dle výsledků firmy (50 % až 150 %)

- Moderní prostředí rozvíjející se výrobní společnosti

- Práci vhodnou pro muže i ženy

**Možnost i jako přivýdělek pro zaměstnané
či brigáda pro studenty**

V případě vašeho zájmu zasílejte své životopisy
na e-mail marie.tumova@EdschaTS.com

nebo volejte na: 565 422 418 (paní Tůmová)

Městská knihovna ČERNOVICE

Z nových knih

Pro dospělé

Vondruška V. – Vražda v ambitu
Wohlleben P. – Tajný život stromů
Vondruška V. – Ďáblův sluha
Rejchrt M. – Dveře se otvírají
Klimečková J. – Kočárová cesta
Endó Š. – Mlčení
Körnerová H. M. – Hodina po půlnoci
Svitko J. – Zdravé cévy, zdravé celé tělo
Cramová C. M. – Toskánské věže
May P. – Umrlčí cesta
Píseň písní
Wagner P., Patlejchová E. – Dieta při cukrovce
Cílek R. – Bičování mrtvého koně
Holan V. – Být milován, milovat...
Buď v klidu, je ti teprve 60
Johnston R. – Cesta chvály a uctívání
Wyld E. – Zpívá, zpívá každý pták
Smetanová P. – Pod cypřišem se sklenkou ouza
Mornštajnová H. – Hana
Lukjaněnko S. – Šerá hlídka

Sinelnikov V. – Anáhata srdeční čakra
Pospíšilová J. – Skořápky na vodě
Parrettová F. – Až přijde noc
Jarošová I. – Nebojte se přežít
Rickstad E. – Tiché dívky
Mojžíš M. – Československé legie 1914–1920
Lacina J. – V kole vojny
Kocourek J., Podhorský M. – Stará řemesla
Hähnsen H. – Zahrada síly

Pro děti

Maněruová M. – Tutanchamonova kletba
První čtení malého školáka
Townsendová S. – Tajný deník
Barrowsová A. – Kája a Oliva lá-mou rekordy
Luper E. – Lovci klíčů – záhada měsíčního kamene

Tip na knihu

Dům, ve kterém jsme vyrůstali – Jewellová Lisa
Rodina Birdových bydlí v pěkném domě v Anglii. Mají čtyři děti – pragmatickou Meg, zasněnou Beth a dvojčata chlapce Roryho a Rhyse. Maminka Lorelei je sice trochu praštěná, ale to vyvažuje hodný tatínek.

O Velikonocích ale zasáhne rodinu tragédie a rodina se začíná rozpadat. Z matčina nevinného sběratelství se stává patologická posedlost. Děti dospívají. A jaké jsou příběhy jednotlivých členů? To se dozvíte z poutavého románu o rodině Birdových.

Jaroslava Fauová

Citát

Láska je na hřišti života vždy favoritem,
rozum tím posledním dobíhajícím hráčem.

ruský spisovatel I. G. Erenburg

Prodej stavebních parcel

Foto	Popis	Adresa	Kontakt	cena
	Město Černovice nabízí k prodeji parcely pro rodinné domy. Parcely od 720 do 1200 m ² , přípojky vody, elektřiny, kanalizace a plynu.	Východní část Černovic ve směru od Svatavy/ Věžné	Podatelna města Černovice Mariánské náměstí 718 394 94 Černovice posta@mestocernovice.cz 565 492 102	350 Kč /m ² , pokud dojde ke kolaudaci stavby do 3 let od prodeje, pak 250 Kč/m ² .

Nově instalovaná vyhledávka Pod Vrchy, která vznikla z iniciativy ing. P. Janečka.

Čemovicko – dvouměsíčník Města Černovice, řídí redakční rada, která si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Uzávěrka vždy 20. každý sudý měsíc. Č. 4. 2016, den vydání 10. 5. 2017. Adresa: Město Černovice, Mariánské nám. 718, 394 94 Černovice, IČO 248037, tel. 565 492 102, 565 492 959 – městská knihovna, e-mail: knihovna@mestocernovice.cz. Odpovědná redaktorka V. Šenoltová. Registrováno na MK ČR E 22562. Náklad 450 ks. Tiskne Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o., www.ntp.cz.